

verhaal 71

Winter 1970. Mijn ouders waren koster van de Hervormde Kerk (nu Hobbe van Baertkerk) in Joure. En zoals het altijd gaat, als je het nu over vroeger hebt, lag er 's winters een dik pak sneeuw en kon je ook altijd schaatsen. Dat van de sneeuw zou voor mijn gevoel wel aardig kunnen kloppen, omdat wij als kostersgezin, dat namelijk voortdurend aan den lijve ondervonden. Immers, je moest steeds de paden rond de kerk schoonhouden. En sneeuw houdt er geen rekening mee dat, als je dat net hebt geruimd, je er eerst weer een hele poos vanaf bent. Nee dat komt steeds weer terug. Wat de meeste inspanning kostte was het schoonmaken van het dak van de kerk. De kerk is gebouwd als tweebeukige kerk (schip en zijbeuk) en daar tussenin liep een brede goot voor de afvoer van het regenwater. Dat was geen probleem, echter met sneeuw op het dak was het een ander verhaal. Als het begon te dooien, zakte de sneeuw van de daken af naar onder in de goot en vormde zo een barrière voor de afvoer van het water. Dat moest worden weggeschept, want anders liep het water over de rand van de goot de kerk in.

Op een zaterdag gingen mijn broer en ikzelf naar boven om de sneeuw te ruimen. Om daar te komen moest er in de kerk op de kraak naast het orgel een ladder worden uitgeschoven naar de zoldering. Vervolgens kon er een luik worden geopend. Ladder verplaatsen, omhoog door het luik en een trapje op naar de smalle plank op de zolder. Vervolgens kon je via een klein dakkappelletje met een deur naar buiten (dat is op de foto heel goed te zien). Met sneeuwschuiver en schep zijn we een middag bezig geweest om het dak schoon te krijgen. In en om de kerk wordt verkondigd dat de zegen van boven komt en dat heeft mijn vader aan den lijve ondervonden. We hadden de sneeuw naar de rand van het dak toe geschoven en smeten het vervolgens naar beneden. Grote

kluiten en brokken en jawel, die kwamen precies bovenop mijn vader terecht, die daar toevallig net langs liep. Hij verloor even z'n bewustzijn. Daar wisten wij boven helemaal niks van, dus gingen wij ijverig verder met sneeuwgooien. Zo kreeg mijn vader van ons nog een best pak sneeuw over zich heen.

Eindelijk klaar, het dak brandschoon en er was naar ons idee niks wat de dienst van die zondag nog zou kunnen verstoren. Het tegendeel was waar.

Het werd een mooie zondag, mooi weer en met een gastpredikant, die er een ruime manier van denken op na hield en ook de humor niet schuwde. Dat trok veel mensen.

Halverwege de preek, iedereen zat aandachtig te luisteren, kwam er opeens een forse straal water uit het plafond en die miste op een haar na de kerkgangers die er onder zaten. Veel consternatie en de aandacht voor de preek verslaptte terstond. Er moest iets gebeuren en snel ook. Er moesten mensen naar boven om de eventuele restanten sneeuw op te ruimen. Wie zou dat willen? Nou dat was niet zo moeilijk. In de kerk zaten veel jongeren en boven op de gaanderij op de achterste bank zaten zij, die meer naar de kerk kwamen om er plezier met elkaar te beleven dan om aandacht te hebben voor wat er werd gezegd. Dikwijls liet één van de knapen bij zonnig weer, de zon

weerkaatsen in het glas van zijn horloge en liet dan het lichtje dansen op de muur naast de preekstoel. Ze durfden het nog net niet aan om de predikant in de ogen te schijnen. Reken maar dat veel mensen daardoor niet meer alles meekregen van wat dominee verkondigde. Kortom, bij deze groep jongeren was de animo groot om naar boven te gaan. Verlossing van de verplichte kerkdienst. Zo geschiedde. Eerst kwam de ceremonie met de ladder. Een heel gedoe en heel storend. Dan de zolder op en over de smalle plank en door de kajuit en het dak op. Een ieder gewapend met sneeuwschuiver, schep of bezem. Eén van de knapen liet halverwege op zolder zijn sneeuwschuiver vallen, met als gevolg een hels kabaal en een daverende vloek van de ergste soort. Dat was wat je noemt nou echt vloeken in de kerk. Dominee verblikte niet, ging onverstoorbaar verder met zijn preek en zei terloops: "Daarboven is iemand die even contact zoekt met onze Lieve Heer." Reken maar dat er over die dienst is nagepraat, maar zeer waarschijnlijk niet over de boodschap die dominee heeft geprobeerd te brengen.